

בחירות

מקלקלי
הבחירות

תופעה חדשה מתחילה להתגבש בעולם: התופעה של מקלקלי הבחירות.

בשבוע שעבר, היו אלה הקומוניסטים בצרפת. הם ידעו כי קולותיהם יכריעו בי-סיבוב הסופי של הבחירות בין המועמד ה-ימני, ז'ורז' פומפידו, והמועמד של המרכז, אלן פוהר.

טבעי היה לבחור באיש המייצג את הרע במיעוטו — פוהר. כך עשו הסוציאליסטים. הם חששו כי שלטון פומפידו יביא לדיכוי פנימי, להפעלת צנזורה פוליטית. אמר אחד מראשיהם: "מוטב אפס כמו פוהר, מאשר איש מוכשר ומסוכן כמו פומפידו." הם

נפוליון
הראש של רוס

ידעו שאם יבחר פוהר, ייבחר פרלמנט חדש, והחיים המדיניים בצרפת יתחילו להתקדם. הקומוניסטים קבעו אחרת. הם החליטו ל-הימנע מהצבעה — בידועם היטב כי בכך הם מבטיחים את הניצחון לפומפידו, איש הימין הקיצוני.

הסיבה לכך הייתה כפולה: פומפידו מייצג את מיניויות-החוק הגוליסטית, הרצויה ל-ברית-המועצות. והחילו המרכז העניק לקו-מוניסטים את מעמד האופוזיציה העיקרית. כך גרמו הקומוניסטים למצב הדומה כמעט לדיקטטורה של הימין: לפומפידו מובטח ה-שלטון במשך שבע שנים, ובמשך ארבע ה-שנים הקרובות יעמוד לימינו פרלמנט בו יש למפלגות רוב מכריע. כל המימסד המדיני הצרפתי קפא לשנים רבות.

נצחון לאפס. השבוע קרה משהו דומה בעיר שהיא כמעט מדינה: ניו-יורק. בעיר המיליונים נערכו בחירות מוקדמות (ראשוניות), בהן קבע מי ייצג את שתי המפלגות העיקריות — הרפובליקאית והרמו-קראטית — בבחירות העיקריות.

ניו-יורק היא עיר מלוכלכת, מחניקה, מתסכלת. רוב השרותים בה נמצאים במצב עלוב. הפשע מתהלך בה ברחובות. השוטרים והפושעים מתהירים בשימוש באלימות.

בצד הרפובליקאי, התמודד ראש-העיר ה-נוכחי, ג'ון לינדסי, עם אחד ג'ון מרקי. לינדסי הוא אנגלוסקסי, יפה-תואר, מתקדם. הוא פוליטיקאי חיובי, שהשתדל כמיטב יכולתו, אך לא הצליח בתפקיד אשר, לפי דעת רבים, שום אפתחות אינו יכול להצ-ליח בו.

מרקי הוא אפס, אדם ללא השראה, ש-נתמך על-ידי סודות הימין השמרני, בתקווה שיאפשר למשטרה להיות עוד יותר תקיפה ואלימה. הוא ניצח: 111 אלף נגד 106 אלף. נצחון לימין. הרבבה יותר מרתק היה המאבק בצד הרמוקראטי, רוברט ואגנר, ראש-עיר לשעבר, הוא מתקדם יחסית, חיובי,

אך לא מבריק. מולו התייצב מאריו פרנק-צינו, איש הימין השמרני. בהתמודדות ישירה, היה ואגנר מנצח. אך לם בצד השניים התייצב מועמד שלישי: הר-מן באדילו, שלקח הרבה מקולות ואגנר. ה-תוצאה: פורקצינו הימני ניצח בעזרת 252 אלף קולות בלבד, לעומת 221 אלף לואגנר ו-214 אלף לבאדילו. בשם הקידמה, קילקל באדילו את בחירתו של המועמד המתקדם, הנחיל את הניצחון לאיש הגרוע ביותר. עתה יהיה נוסח המאבק בין שני איטלקים — המנצח הרפובליקאי והמנצח הרמוקראטי. שניהם מדברים בשם "החוק והסדר" שפירו-שם, בסלאנג האמריקאי החודש: שלטון ה-ימין ואלות המשטרה.

ארצות הברית
פורנוגראפיה
בבחירות

הוא סופר מפורסם, שכתב ספר רבי-מכר על המלחמה. הוא הואשם כפורנוגרף. הוא חביב על השמאל החדש. הוא הנהיג הפגנות ונגרר בידי השוטרים. הוא התייצב לבחירות. מי? גורמן מילר, כמובן. מחבר הספר העירומים והמתים.

הם בדיחות! תחילה חשבו הכל ש-זוהי מהתלה חדשה של האיש רבה-התעלולים. כשהכריז מילר כי הוא מציג את מועמדותו בבחירות לכס ראש-העירייה של ניו-יורק (ראה לעיל), עשו עליו העיתונאים המשוע-שעים.

"האם זאת לא בדיחה?" שאל אחד מהם בגלוי.

"בדיחה? הסתכלנא במועמדים האחרים, השיב מילר, "הם בדיחות!"

מילר הפתיע את העיר. הוא הפסיק לש-תות, להשתכר ולהשתמש בסמים. הוא קיצץ את שעותיו, לבש חליפות כהות ומהוגנות. הוא יצא לנהל מערכה בעיר, נאם בקרנות רחובות, נקט בכל השיטות המקובלות. הוא גם המציא מצע מפתיע וחדשני. עיקרו: לה-סוך את העיר ניו-יורק למדינה ה-51 של ארצות-הברית. כיום תלויה העיר בכפרים, בעיירות ובפרברים של מדינת ניו-יורק, ואין לה השפעה ישירה בחשינגטון. "בלי שינוי מוחלט ומהותי, אין סיכוי לתקומת העיר!" חזר והכריז מילר.

לשנות, לשנות. הכל ידוע כי אין למילר סיכויים. עם סיכום הקלפיות נתברר כי הצביעו בעדו 41,136 אזרחים, כארבעה אחוזים מן הקולות. היה זה הישג מרשים למדי, שערור כבוד. "עכשיו אני הולך לשנות," אמר בסיום מניין הקולות.

צרפת
הקיסר
לא רק

בשיא מלחמת-הבחירות בצרפת נמסר כי "האגודה הבונאפארטיסטית" הרויעה שהיא תומכת בז'ורז' פומפידו. ולא בחינם. כי האגודה מקווה שפומפידו יבוא לקורסיקה ביום ה-15 באוגוסט, כדי לחגוג שם את יום-הולדתו ה-200 של נפוליון בונאפארטה.

תעמולה ואהבה. כיום אי-אפשר לע-בור בפאריס מבלי להיתקל בנפוליון הגדול. חנויות הספרים גרושות ספרים עליו, בחלו-נות הראווה בולטות תמונות שלו. כי זוהי שנת היובל, והכל נעשה כדי להוכיחו. בדרג סטור, חתנות האופנות מול שער הניצחון, מוכרים חולצות-טי שעל הוה-מת-נוסס הנשר הקיסרי. המחיר 20 ל"י. והספר ז'אן-לואי רוש הנהיג תסרוקת חדשה לנשים, לפי אופנת הגנרלים של נפוליון. לנפוליון עצמו לא היו די שערות, כדי שישמשו השראה לתסרוקת.

בטליוויה נדונים נושאים נפוליוניים. מומי ח"אמנות ניתחו את האמנות של ימי הקיסר, הגיעו למסקנה העגומה כי הקיסר לא הבין באמנות, התייחס אליה כאל מכשיר תעמולתי גרידא. לעומת זאת הבין קצת יותר במוסי-קה, אהב אופרות והתעסק עם שתי זמרות ידועות.

האי קורסיקה, בו נולד נפוליון, מנצל את התאריך כדי לעודד את התיירות לאי. הוא אירגן נשף גדול, בו התחפשו כל הנוכחים בתלבושות נפוליוניות. אחד אף התחפש ל-נפוליון עצמו. הוא לא רקד. כי הקיסר, ש-א היטיב לרקוד, אמר: "לא בריקודים אני רוצה להבריק."

ההסתדרות הכללית של העובדים בארץ-ישראל
מרכז הקואופרציה — המחלקה לחינוך

גמנסיה
גורדון
בפיקוח ציבורי

ומשכת ההרשמה
לכיתות

ששית(י'), שביעית(י"א) ושמינית(י"ב):
כמנמנת: הומוניפטיית, ריאלית וביולוגיות
לפי תכניות משרד החינוך והתרבות

- * מורים אקדמאיים מנופים * קרו פטיפודיות
- * הוגים לחינוך משלים * אכפפת כפרים חינם

התיעצות סדוגיות והרשמה: גמנסיה גורדון, תל-אביב,
רחוב גורדון 53 סינת רחוב ריינס, טלפון 248514, כל
יום, בין השעות 14.00—8.00.

גמנסיה גורדון

נגד קשקשים
* מונע נשירת שער
* מחזק את השורשים
* ממריץ גידול השער

BIO tayalysin

חוצר איכות של העבודות Tayalysin

העולם הזה, שבועון החדשות הישראלי •
המערכת והמינהל: תל-אביב, רחוב קרליבך 12, טלפון 30134 •
תאודאר 136 • מען מברקי: עולמטרס • בית-דפוס משה שהם
בע"מ, תל-אביב, רח' מין 6 • גלוטות: צינקוגרפיה כספי בע"מ •
העורך הראשי: אורי אבנרי • הוציא-לאור: העולם הזה בע"מ.